

[Statsministeren.]

„Regeringen vil naturligvis ikke indskrænke samarbejdsmulighederne til SF og de radikale; også liberalt centrum, konservative og venstre er velkomne. Det afgørende er, hvilket sagligt grundlag der kan findes. Det skal de kommende forhandlinger vise.“

Udenrigsministeren (Hans Tabor): Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, der er blevet givet til mine bemærkninger i formiddags om vort lands udenrigspolitik. Jeg vil gerne svare på et par spørgsmål, der er stillet i salen.

Først til hr. Hilmar Baunsgaard vedrørende en europæisk sikkerhedskonference: jeg har i princippet megen sympati for tanken om en sådan konference. Jeg synes, den er helt på linje med vort almindelige synspunkt, nemlig at de politiske problemer i Europa må finde deres løsning som resultat af en afspænding mellem øst og vest, og den er i øvrigt også helt på linje med de bemærkninger, jeg gjorde i formiddags om, at NATO i stigende grad bør udvikle sig til en sammenslutning, der kan bidrage til politisk forståelse og afspænding mellem øst og vest. Imidlertid finder jeg, at denne tanke ikke kan drøftes isoleret, men må ses i forbindelse med de store politiske spørgsmål i Europa og de muligheder, der til enhver tid består for at løse disse problemer.

I den forbindelse må jeg sige, at jeg med meget stor interesse og med forståelse lyttede til, hvad hr. Johan Philipsen sagde, og jeg er helt enig med ham i, at øjeblikket nu ikke er det bedst valgte til en sådan konference. Regeringen har indtaget og fastholder det standpunkt, at vi ikke bør tage initiativ til en sådan konference, men at den først bør komme på et tidspunkt, hvor man efter grundig forberedelse kan have grund til at tro, at der er rimelig ud-sigt til, at den kan føre til fremskridt og positive resultater. Lad mig tilføje, at det for mig er en selvfølge, at en sådan konference om de store sikkerhedspolitiske problemer i Europa må forudsætte deltagelse af de nordamerikanske lande, der er engageret i disse problemer.

Hr. Hilmar Baunsgaard rejste spørgsmålet om eksport af maskingeværer. Lad mig sige i den forbindelse, at det er en fast

dansk politik, at der ikke gives tilladelse til våbeneksport til lande, der er inddraget i krigeriske begivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige, at de må befrygtes at udvikle sig til krigeriske begivenheder. Det hovedsynspunkt, der ligger bag ved denne politik, er, at vi ikke ønsker ved våbeneksport her fra landet at bidrage til at øge spændingen i verden.

Der er ikke givet udførselstilladelse for det parti maskingeværer, der er tale om. Hvis en ansøgning om udførselstilladelse fremkommer, vil den blive behandlet i overensstemmelse med de stramme regler, der følges i disse sager, og som jeg her har omtalt. Vor generelle holdning til disse problemer fremgår i øvrigt, synes jeg, af det initiativ, Danmark netop har taget i FN med vort forslag om registrering af og kontrol med den internationale våbenhandel.

Til hr. Niels Westerby vil jeg sige, at jeg er opmærksom på udtalelsen fra rådet for teknisk samarbejde med udviklingslandene. Regeringen og styrelsen må selvsagt tage denne udtalelse under overvejelse. Jeg må dog måske minde om, at det kun er 4 måneder siden, regeringen forelagde en plan, der vil føre til en bistand i 1972-73 på 1 pct. af nettonationalindkomsten. Planen har som bekendt karakter af en ramme og giver plads for betydelig smidighed. Tillad mig i al stifærdighed at sige, at jeg snarest skal sætte mig nærmere ind i alle disse problemer, som jeg har en klar forståelse af ikke er så helt enkle.

Endelig vil jeg sige til hr. Niels Westerby — og jeg vil gerne sige det helt klart — at mine bemærkninger i formiddags om det nære og hjertelige samarbejde mellem de nordiske lande også tager sigte på vor politik i det sydlige Afrika.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Poul Hartling sagde, at dette med procenternes nedsættelse havde man forstået. Han sagde endvidere, at noget helt afgørende for venstre var, at man fik gennemført et skatte-loft; det har vi til gengæld forstået. Men vi er nu altså 3 partier i dette folketing, som ikke har den opfattelse, at man skal have et skatte-loft af den art, hr. Poul Hartling og hr. Poul Møller taler om. Jeg har hidtil forstået det sådan — og jeg tror ikke, der